

Brave Vrouw.... heeft een lot ondergaan, hetwelk ons nageslacht nauwelijks zal kunnen gelooven dat heeft kunnen voorgevallen zijn geweest." Ja reeds menigmaal had hij haar gezien na hare gevangenschap, maar altijd waren hem de tranen in de oogen gekomen, zoo wanneer hij bedacht »wat ze geleden heeft" en dan weer naderhand van blijdschap, »omdat hij zag dat onzen lieven Heer de Brave onschuldigen, zoo kan sterken in hunne nooden." Onder zulke overdenkingen is hij in de Zwanensteeg en voor Kaat's woning gekomen. Onder het legio verzen dat in deze steeg te lezen is, zijn er bij haar een tweetal van den volgenden inhoud:

Wonder boven wonder,
 Dat eerst was boven,
 Is nu weer onder;
 Wij hebben reden om God te loven,
 Dat Oranje weer is boven.

Wel werd ik verdrukt, veracht,
 Bespot, gesmaad, gehoond, belacht,
 Gevangen en belogen,
 Men had voor mij wel straf bereid;
 Maer 'k dagt, geen nood; rechtvaardigheid,
 Belagt, dat ydel poogen.
 't Was voor Oranje, dat ik leed;
 Myn zaak was recht; den Hemel deed
 Prins Willem zegepralen!
 Myn Vorst is thans hersteld, verjaard,
 Geluk ik vier den agsten Maart,
 Zoolang ik Ademhaelen.

terwijl een derde onder het chassinet prijkt, dat door onzen verslaggever op de volgende wijze beschreven wordt: »Eene *Stille Zee*, eene *Opkomende Zon* vertoond zich aan de *Kimme*. Aen het *Strand* een *Pedestal*, met eenen *Bybel* daer op, naest de *Pedestal* staet zyne *Hoogheid* rustende met de rechtehand op den *Bybel*, en hou-